

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, declarat de inculpatul

Drumea Gheorghe Ion, născut la 14 aprilie 1951, originar din sat. Iurceni, r-nul Nisporeni, domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. N. Gribov 6/1, ap. 28, moldovean, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 25.09.2012 pînă la 28.06.2013;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 15.07. – pînă la 16.10.2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 14.01. – pînă la 05.03.2014.*

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 iunie 2013, inculpatul Drumea Gheorghe a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 3 ani închisoare fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt, că la 20 iunie 2012, în jurul orei 18.20, inculpatul Drumea Gh. conducînd troleibuzul de model „ZIU-9”, cu număr de bord 213 și contrar prevederilor pct. 80 alin. 1) lit. c, d al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R.M. nr. 357 din 13 mai 2009, a manifestat imprudență prin pornirea troleibuzului cu ușile deschise de la stația transportului public din str. Belinschi 38, mun. Chișinău, fapt ce a cauzat căderea pasagerului Bolduratu Sofia, care cobora din troleibuz, ultimei fiindu-i cauzate potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2017/D din 18 august 2012, vătămări corporale grave.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui

Drumea Gheorghe în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că, instanța de fond neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 79, 90 Cod penal, neținând cont de cerințele art. 61, 75 Cod penal, cât și neaplicarea pedepsei complementare – dreptul de a conduce mijloace de transport.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei complementare obligatorii și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care Drumea Gheorghe condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Drumea Gheorghe în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, - încadrare juridică ce nu se contestă.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. 75, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, însă, neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal.

În acest context, instanța de apel a conchis că cumulul circumstanțelor atenuante reținute de instanța de fond (recunoașterea vinei de către inculpat, căința sinceră în cele săvârșite, caracterizarea pozitivă la locul de trai a inculpatului, pentru prima dată a comis o infracțiune gravă, comisă din imprudență), nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale.

Tot odată, Colegiul penal a conchis, că legea penală incriminată inculpatului prevede pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Astfel, ținându-se cont de prevederile art. 61 Cod penal, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel i-a stabilit inculpatului pedeapsa complementară obligatorie sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen minim prevăzut de lege, luând în considerație caracterul pericolului sporit al infracțiunii comise.

5. Inculpatul Drumea Gheorghe, fără a invoca vreun temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) CPP, a atacat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond, din motiv că instanța de apel la stabilirea pedepsei complementare nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76 Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă neechitabilă pentru fapta comisă, or dînsul anterior nu a fost tras la răspundere penală, și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer în cele săvârșite, iar privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport ar influența negativ asupra stării financiare, deoarece unica

sursă de venit este din activitatea în calitate de șofer pe troleibuz.

La fel, recurentul a mai invocat că, instanța de apel nu l-a citat legal pentru ședința de judecată, astfel, în opinia sa, i-a fost lezat dreptul la apărare.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) CPP, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 CPP – în caz, în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

La fel, în sensul art. 429 alin. (1) CPP, recursul trebuie să fie motivat, iar potrivit art. 430 CPP, trebuie să conțină elemente obligatorii stipulate expres, cu motivarea temeiurilor prevăzute în art. 427 CPP.

6.2. Prin urmare, reglementarea dreptului de a declara recursul ordinar împotriva hotărîrii instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atît un drept procesual de dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cît și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în articolele 427, 429 și 430 CPP. Una din aceste cerințe este ca cererea respectivă să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, adică recursul să fie motivat.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărîrii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind faptul că se încalcă dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 24 CPP.

De vreme ce temeiurile pentru care se poate declara recursul împotriva hotărîrilor instanțelor de apel sunt expuse și limitativ enunțate de art. 427 CPP, rezultă că motivarea acestuia trebuie să se refere numai la acele temeiuri cu indicarea expresă a textelor de lege pe care se întemeiază.

6.3. Privitor la recursul nominalizat, declarat în ordinea art. 420 CPP, în raport cu analiza normativă ce reglementează calea de atac ordinară propriu-zisă ce precede, se constată că inculpatul nu motivează ilegalitatea hotărîrii atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii, neinvocînd nici un temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) CPP.

Deci, criticile formulate de recurent nu conțin indicii a unor erori de drept și, respectiv, nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

În atare situație, se apreciază că recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 pct. 5) CPP, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului.

Totodată, instanța de recurs menționează că, este declarativ, argumentul inculpatului Drumea Gheorghe, precum că dînsul n-a fost citat legal în ședința de judecată, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 16 octombrie 2013 (f.d. 151-152), inculpatul și avocatul O. Negru, au participat în ședința de judecată, n-au formulat cereri, demersuri, privind amînarea

ședinței, s-au expus referitor la apelul înaintat de partea acuzării și, în final, inculpatului fiindu-i acordat ultimul cuvânt.

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de inculpatul Drumea Gheorghe.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Drumea Gheorghe Ion*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, în propria cauză penală, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 12 martie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu